

Carta a un cristià del segle I

Amic Lluci:

Et conec només a través del Nou Testament. Pel llibre dels Actes dels Apòstols he sapigut que ets un cristià de l'Església d'Antioquia, company de Bernabé i Pau, amb els quals estic molt familiaritzat, perquè la vostra comunitat cristiana d'Antioquia m'ha entusiasmada des que la vaig començar a conèixer. Estic convençut que vosaltres heu estat uns veritables pioners de la vida cristiana enmig d'una situació difícil, que és el que ens fa semblants a vosaltres. Fóreu la primera comunitat de signe pluralista, un grup de cristians integrat per jueus i pagans, amb tots els problemes que això us plantejava en aquell moment inicial, però també amb un veritable esperit creador. Ereu conscients que marcàveu els primers passos de l'Església. Això us féu sentir responsables de la vostra tasca evangelitzadora i no dubtàreu pas d'enviar els primers missioners —Bernabé, Pau, Marc, Silas— a d'altres països, a d'altres grups d'homes, per anunciar-los el nom de Crist.

Avui, després de dinou segles, les coses es presenten d'una altra manera. La nostra comunitat cristiana no té aquell esperit creador que tenia la vostra. Vosaltres éreu cristians nous, nosaltres més aviat som gent gastada. No pensis que la nostra sigui una comunitat d'avis cansats de viure. No. Som gent jove i gran que portem la càrrega d'un cristianisme vell, marcat per la història d'una vintena de segles. Potser per això ens entusiasma el vostre esperit jove, la vostra iniciativa, la disposició constant en donar la cara sense prejudicis de si això us convertirà en gent marcada, sense por que us assenyalin pel carrer. M'agradaria saber en què se us coneixia a vosaltres que éreu cristians. A la majoria dels cristians del nostre temps només se'ns coneix en que som els qui anem a missa el diumenge i a molts d'altres ni tan sols en això. La missa és el nom que donem ara a l'ensenyament dels Apòstols i la celebració de l'Eucaristia. No és ben bé una reunió, és més aviat un acte al qual la comunitat assisteix. No pensis, però, que tots ens limitem a un cristianisme de missa de diumenge i prou, he dit que això era la majoria. N'hi ha alguns que es comprometen amb les institucions de la nostra societat amb l'intent de treballar perquè aquestes actuïn d'una

manera més conforme a l'Evangelí —podríem dir que això caracteritza força els veritables cristians d'avui—, són gent que viuen amb senzillesa, posant-se a disposició de germans i forasters i que donen testimoni amb el seu comportament familiar, professional, etc. Però aquests són molt pocs, encara que encarnen la veritable esperança de rejuveniment.

Per això les nostres comunitats cristianes també són pluralistes. Ens hi trobem persones que professen un cristianisme que hem anat anomenant tradicional, barrejades amb altres que voldrien respirar aquell clima de novetat del vostre temps. Crec que a tots ens aniria molt bé descobrir de nou Jesucrist. I no és que per a descobrir-lo de nou hàgim de passar una temporada sense fe per tal de poder-la retrobar. En moltes coses el Crist no el podem retrobar perquè encara no l'hem trobat per primera vegada. M'agradaria saber quin és l'impacte que us va fer a vosaltres, perquè per a molts cristians del nostre temps el Crist no ha estat mai una experiència personal. Viuen d'una mena d'herència rebuda dels pares o dels avis i que ells van mig mantenint. Una herència que es basa en una mena de coneixement doctrinal del que poden fer i del que no poden fer, però poques vegades senten la seva vida concreta lligada a la persona del Crist. Potser és perquè se'ns ha parlat massa de «doctrina cristiana» i poc de la persona de Jesús. M'imagino que a vosaltres només us movia Ell, el Crist mort i ressuscitat.

Crec que avui els cristians hauríem de saber presentar al nostre món la persona de Jesús altra vegada com una autèntica bona nova de salvació, com aquell que acaba de fer un descobriment personal i el comunica als altres amb veritable joia. Un descobriment que canvia tota la seva vida, que li permet trobar sentit a tot el que fa, que el fa viure d'una altra manera, segons uns motllos nous i amb una nova alegria de sentir-se salvat i que el porta a comprometre's amb la societat per a comunicar-ho a tothom. Crec que avui, com en el vostre temps, el món necessita l'impacte de la persona de Jesús translluïda en la vida dels cristians.

Adéu, amic, penso que la nostra comunicació epistolar em pot ajudar a la reflexió. Que la gràcia del Senyor Jesús sigui amb tu.

Lluís Ferret

Taller de lampistería y electricidad

isidro casals

Vendedor oficial de **sol-Thermic**^{sa} calefacción eléctrica

Exposición y ventas de aparatos electrodomésticos

Neveras Estufas Lavadoras Cocinas Objetos regalo Listas de boda

El Rieral

Teléfono 45

STA. EULALIA DE RONSANA

